

Euroopa Ühenduste Komisjon palub Euroopa Kohtul:

- tunnistada, et kuna Prantsuse Vabariik ei lubanud prantsuse avalikku haiglateenistusse astuvate ühenduse kodanike suhtes arvesse võtta nende poolt teise liikmesriigi avalikus teenistuses omandatud kogemusi ja tööstaaži, on Prantsuse Vabariik rikkunud kohustusi, mis tulenevad EÜ asutamislepingu artiklist 39 ja nõukogu 15. oktoobri 1968. aasta määruse (EMÜ) nr 1612/68 töötajate liikumisvabaduse kohta ühenduse piires⁽¹⁾ artiklist 7;
- jätta kohtukulud Prantsuse Vabariigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Liikmesriik on kohustatud teistest liikmesriikidest saabunud töötajate töölevõtmisel, klassifitseerimisel ja nende staaži arvestamisel võtma sarnasel tegevusalal teises liikmesriigis omandatud tööstaaži oma avalikus teenistuses arvesse samasugustel tingimustel, mida kohaldatakse selles liikmesriigis omandatud kogemuste ja tööstaaži puhul. Prantsusmaal kehtivad õigusnormid ei luba arvesse võtta kogemusi ja tööstaaži, mille prantsuse avalikku haiglateenistusse astuvad ühenduse kodanikud on omandanud teise liikmesriigi avalikus teenistuses.

⁽¹⁾ EÜT L 257, 19.10.1968, lk 2.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio 23. veebruari 2004. aasta määrusega kohtuasjas Confcooperative Unione Regionale della Cooperazione FVG Federagricole jt v. Ministero delle Politiche Agricole e Forestali ja Regione Veneto

(Kohtuasi C-231/04)

(2004/C 201/19)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio 23. veebruari 2004. aasta määrusega tehtud eelotsusetaotluse kohtuasjas Confcooperative Unione Regionale della Cooperazione FVG Federagricole jt v. Ministero delle Politiche Agricole e Forestali ja Regione Veneto, mis saabus kohtukantsleisse 3. juunil 2004.

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

- 1) Kas 16. detsembril 1991. aastal ühelt poolt Euroopa Ühenduste ja nende liikmesriikide ja teiselt poolt Ungari Vabariigi vahel assotsiatsiooni loomiseks sõlmitud Euroopa leping (EÜT L 347, 31.12.1993) on kehtivaks ja piisavaks õiguslikuks aluseks, et anda Euroopa Ühendusele pädevuse sõlmida 29. novembri 1993. aasta Euroopa Ühenduse ja Ungari Vabariigi vahelist lepingut veininimetuste vastastikuse kaitse kohta (EÜT L 337, 31.12.1993); eriti tekib see küsimus seoses Euroopa lepingu artikli 65 lõikega 1, ühisdeklaratsiooniga nr 13 ja XIII lisaga (punktid 3, 4 ja 5), mis puudutab iga riigi võimalikku suveräänsuse ja pädevuse reservatsiooni seoses toiduainetele, sh viinamarja- ja veinitoodetele siseriiklike geograafiliste nimede andmisega, mis välistab selles valdkonnas igasuguse suveräänsuse ja pädevuse ülekandmise Euroopa Ühendusele?
- 2) Kas 29. novembril 1993. sõlmitud Euroopa Ühenduse ja Ungari Vabariigi vaheline leping veininimede vastastikuse kaitse kohta (EÜT L 337), mis korraldab intellektuaal- ja kaubandusomandi valdkonnas geograafiliste tähistekaitset on Euroopa Ühenduste Kohtu arvamusel 1/94 Euroopa Ühenduse ainupädevuse kohta valguses ühenduse õiguskorras tühine ja mittekohalduv, kuna üksikud Euroopa Ühenduste liikmesriigid seda lepingut ei ratifitseerinud?
- 3) Juhul, kui 1993. aasta lepingut (EÜT L 337) tuleb tervikuna pidada seaduslikuks ja kohalduvaks, siis kas selle kokkuleppe sõlmimisega seonduvast poolte kirjavahetusest (mis on sellele lepingule lisatud) tulenev keeld kasutada pärast 2007. aastat Itaalias nimetust "Tocai" on tühine ja mittekohalduv, kuna see on vastuolus selle sama 1993. aasta lepinguga sätestatud homonüümsete nimetuste korraga (lepingu artikli 4 lõige 5 ja lisaprotokoll)?
- 4) Kas 1993. aasta lepingule (EÜT L 337) lisatud teine ühisdeklaratsioon, mille järgi lepinguosalisel ei olnud läbirääkimiste toimumise ajal teadlikud Euroopa ja Ungari veinide homonüümsetest tähistest, kujutab endast ilmselt tegelikkuse ekslikku kujutamist (arvestades, et juba sajandeid eksisteerinud ja koos-eksisteerinud Itaalia ja Ungari tähiseid "Tocai" veinidele tunnustati ametlikult 1948. aasta Itaalia Vabariigi ja Ungari Vabariigi vahelise kokkuleppega ja toodi hiljuti ka ühenduse õiguse reguleerimisalasse), mis rahvusvaheliste lepingute õiguse Viini konventsiooni artikli 48 alusel toob kaasa 1993. aasta lepingu selle osa tühise, millele keelatakse Itaalias nimetuse Tocai kasutamine?

- 5) Kas arvestades rahvusvaheliste lepingute õiguse Viini konventsiooni artiklit 59, tuleb Maailma Kaubandusorganisatsiooni raames sõlmitud ja 1. jaanuaril 1996 jõustunud – seega ka pärast ühenduse 1993. aasta lepingu (EÜT L 337) jõustumist – intellektuaalomandi õiguste kaubanduspektide lepingut (TRIPS) (EÜT L 336, 32.11.1994) tõlgendada nii, et nende kahe lepingu vastuolu korral kohaldatakse TRIPS'i veinide homonüümsete tähistega alaseid sätteid ühenduse 1993. aasta lepingu sätete asemel, kui mõlema lepingu osapooled on samad?
- 6) Kui kahes TRIPS'i osalisriigis toodetud veinid on homonüümsete tähistega (nii siis, kui homonüümia puudutab kahes osalisriigis kasutatavaid geograafilisi tähisteid, kui ka siis, kui see puudutab ühe osalisriigi geograafilist tähist ja samasugust teises osalisriigis traditsiooniliselt kasvatatud viinamarjasordi homonüümset tähist), siis kas 1. jaanuaril 1996 jõustunud Maailma Kaubandusorganisatsiooni asutamislepingu lisa 1 C, 2. jagu, 3. osa (st TRIPS'i) artikleid 22–24 tuleb tõlgendada nii, et neid kahte tähist võib tulevikus kasutada eeldusel, et vastavad tootjad on neid minevikus heas usus kasutanud või enne 15. aprilli 1994 vähemalt 10 aastat järjest kasutanud (TRIPS, artikli 24 lõige 4) ja et iga tähis märgib selgelt ära kaitstud veini riigi, regiooni või piirkonna, et tarbijat mitte eksitada?

Eelotsusetaotlus, mille esitas Arbeitsgericht Düsseldorf 5. mail 2004 määrusega kohtuasjas Gül Demir v. Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Saksamaa) Limited ja Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG.

(Kohtuasi C-233/04)

(2004/C 201/20)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Arbeitsgericht Düsseldorfilt 5. mail 2004 otsustatud eelotsusetaotluse kohutajas Gül Demir v. Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Saksamaa) Limited ja Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG, mis saabus kohtukantseleisse 3. juunil 2004.

Arbeitsgericht Düsseldorf küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

1. Kas direktiivi 2001/23/EÜ⁽¹⁾ artikli 1 mõttes ettevõtte ülemineku olemasolu kontrollimisel – sõltumata omandisuhetest – uue lepingu sõlmimise ja ühise hinnangu andmise kontekstis on algse käsundisaaja kasutuses olnud varade uuele käsundisaajale üleandmise tuvastamise eelduseks, et see vara on viimasele iseseisvaks majanduslikuks kasutamiseks üle antud? Seega, kas varade üleandmise olemasolu tuvastamise vajalikuks tingimuseks on käsundisaajale antud õigus otsustada, millisel viisil neid varasid oma majanduslikes huvides kasutada? Kas tuleb eristada juhtumid kui käsundisaaja kasutab teenuse osutamisel käsundiandja vara eesmärgina või vahendina?

2. Juhul kui kohtu vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis

- a) kas on välistatud käsitleda vara iseseisvas majandustegevuses kasutatavana, kui käsundiandja on andnud selle ainult kasutamiseks käsundisaajale ning kui hoolduse ja sellega kaasnevate kulude eest vastutab käsundiandja?
- b) kas on tegemist käsundisaaja poolse varade kasutamisega iseseisvas majandustegevuses kui käsundisaaja kasutab lennujaama turvakontrolli läbiviimiseks käsundiandja poolt antud vara: turvavaraid metallesemete tuvastamiseks, käsidetektoreid metalli tuvastamiseks ja röntgenivarustust?

⁽¹⁾ EÜT L 82, lk 16.

Hagi, mille esitas 4. juuni 2004 Euroopa Ühenduste Komisjon Hispaania Kuningriigi vastu

(Kohtuasi C-235/04)

(2004/C 201/21)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud 4. juunil 2004 hagi Hispaania Kuningriigi vastu, mille on esitanud Euroopa Ühenduste Komisjon, keda esindavad D. M. van Beek ja G. Valero Jordana, kes on valinud endale kohtudokumentide kättetoimetamise aadressi Luksemburgis.